Ùäðèé âåðåñíþ Ìèêîëè Çóáêîâà

Розмову з колишнім машиністом, ветераном локомотивного депо Чернівці Миколою Зубковим напередодні його 80-річчя я вирішив розпочати зі спогадів про дитинство. А було воно дуже нелегким, адже припало на роки страшної війни.

– Восени 1941-го мені виповнилося сім років, тому моя мрія сісти за шкільну парту не збулася, – розповідає Микола Зубков. – Пригадую, як через наше село Берека Харківської області з гуркотом просувалася колона німецьких танків, що трощили все на своєму шляху. Після них залишалася чорна земля. Фашисти виганяли людей з хат, забирали продукти та свійських тварин. Потім палили у дворах багаття, пекли й смажили награбоване. Так два роки ми жили за німецького окупаційного режиму, фактично поневірялися, позбавлені людської гідності на рідній землі.

Весь цей час родина Зубкових виживала в неймовірно страшних умовах та в щоденній тривозі за долю батька – Гната Зубкова, від якого ще з початку війни не було вісточки. Батько служив у фронтовій паровозній колоні поїзним майстром, у його обов'язки входило забезпечення справної роботи буксових вузлів вагонів та гальмівної системи поїздів, які доставляли на передову бойову техніку, озброєння, пальне та продовольство. У зворотному напрямку ці ешелони вивозили поранених.

Тільки навесні 1944-го сім'я нарешті отримала вісточку від батька з Чернівців, коли війська II Українського фронту звільнили Буковину. Саме у паровозній колоні в складі цих військ працював батько Миколи Зубкова. До осені 1944-го ця колона забезпечувала доставку вантажів військам, які вели наступ на Станіслав.

По війні Гнат Євдокимович залишився працювати вагонним майстром у створеному Чернівецькому кондукторському резерві, а в 1945 році перевіз сім'ю з Харківщини до Чернівців. Уже там 11-річний Микола пішов у перший клас, а закінчивши семирічку у 1952 році, став учнем Чернівецького залізничного училища №1. Тут у групі майстра Олександра Малкіна за два роки Микола Зубков здобув професію помічника машиніста паровоза. Під час навчання в училищі був активним спортсменом, організував гімнастичну акробатичну групу спортивного товариства "Трудові резерви", яка виступала на обласних і міських змаганнях.

Трудове життя Микола Зубков розпочав у 1954 році поїзним кочегаром паровоза. Під орудою молодого машиніста Олександра Яковича Скопінцева продовжував пізнавати паровозну справу у складі комсомольсько-молодіжної бригади на паровозі Э^{у}. Якраз ці молодіжні паровозні бригади в депо Чернівці мали право водити спецпоїзди. Це були ешелони військового призначення, які супроводжували спецслужби, навіть у кабіні паровоза знаходилися співробітники цих служб, що контролювали роботу і дії паровозної бригади.

Це були відповідальні поїздки для паровозної бригади, бо такі поїзди прямували без зупинок, тож у випадках нагрівання буксових чи дишлових підшипників треба було зупинятися на станції, а це мало потім відповідні наслідки для бригади, яку могли звинуватити в саботажі й інших гріхах.

Невдовзі Микола Зубков уже працював помічником машиніста, залишившись у складі бригад, що водили спецпоїзди.

Збігали роки праці, за які Микола перекидав сотні тонн вугілля (за одну поїздку паровоз спалював 10-15 тонн) у паровозну топку. Це була виснажлива робота, але молоде завзяття допомагало долати ці труднощі. На початку 1960-х почалася нова ера тягової техніки – поступово вводилися в експлуатацію тепловози.

Закінчивши Дніпропетровський інститут інженерів залізничного транспорту, Микола Зубков отримав диплом інженера-механіка тепловозного господарства й одночасно право управління тепловозом. Керівництво депо пропонувало йому інженерні керівні посади, однак він бачив себе за пультом управління тепловоза. Згодом, коли Миколі Гнатовичу нагадували про вакансії, що були в депо, він завжди відповідав: "Я ще не наїздився..."

Він водив великовагові поїзди на дільницях Чернівці–Окниця–Коломия. У цій нелегкій та відповідальній роботі промайнули понад два десятиліття праці на залізниці.

Микола Зубков завжди був у вирі громадської роботи, багато років спілчани обирали його до складу профкому, де він очолював комісію з культурно-масової роботи. Організовував не лише відпочинок робітників депо на дозвіллі, а й святкові заходи для дітей залізничників. Усе це залишилося

у теплих спогадах колег та їхніх дітей.

Уже в 1980-х роках Микола Гнатович добре прислужився трудовому колективу в організації закордонних туристичних поїздок. Перша відбулася в Єгипет, потім туристичні групи побували у Фінляндії, Японії, Греції, Китаї. Звісно, організувати такі поїздки в радянські часи було нелегко, але Миколі Зубкову це вдавалося. До речі, він вільно володіє англійською мовою.

Микола Гнатович усе доросле життя активно цікавився класичною літературою. У його бібліотеці зберігаються рідкісні книги класиків української та зарубіжної літератури. Особливою гордістю для нього є історична література довоєнного періоду та років Другої світової війни, де в мемуарах радянських і німецьких полководців відображені події того буремного періоду.

Із перестуком колісних пар локомотива промайнули кращі роки життя Миколи Зубкова. Він устигав зробити все, що ставив собі за мету: водити поїзди, присвячувати вільний час громадській роботі. І от позолочений, щедрий вересень цього року прийшов у його господу зі славним ювілеєм – 80-річчям.

Із роси і води вам, ювіляре! Міцного здоров'я, сил і енергії ще на довгі роки життя!

Дмитро ЛЕВИЦЬКИЙ,
колишній машиніст, м. Чернівці

На фото: зліва направо – колишні машиністи Микола Зубков, Василь Кухлевський, Григорій Мельник.

▼ ПРИВІТАННЯ

Організація ветеранів управління Львівської залізниці вітає пенсіонерів
із 90-річчям!
Зінаїду Василівну ПАВЛОВУ
із 70-річчям!
Ольгу Йосипівну ТОРГАШОВУ
із 60-річчям!
Галину Павлівну ЗУБКО

Хай віра, надія, любов разом з Вами
Крокують у кожній хвилині життя!
Хай серце від щастя стукоче піснями,
Хай гарним та світлим буде майбуття!

Рада ветеранів війни і праці Коломийського залізничного вузла вітає колишніх працівників, ветеранів праці
із 80-річчям!
Ганну Михайлівну КУШНІРУК
із 70-річчям!
Богдана Івановича ЛИСАКА
Ярослава Йосиповича ПЕТРУКА
Марію Костянтинівну ТОМЕНЧУК
із 60-річчям!
Дмитра Михайловича ДАЛАВУРАКА

Нехай сьогодні кожне привітання
У серці Вашому залишить добрий слід,
Прийміть й від нас ці щирі побажання
Щастя безмежного на многая літ!

Рада ветеранів війни та праці ВП "Пасажирське вагонне депо Львів" вітає ветеранів праці
із 85-річчям!
Євгенію Василівну ТИНДИК
Олену Дмитрівну ХАНАС
із 80-річчям!
Марію Миколаївну ЯХИМЕЦЬ
із 70-річчям!
Катерину Іванівну ДЕМЯН
Ганну Антонівну КУДІН
Петра Петровича ФРІСА
Ярослава Миколайовича ЯВОРСЬКОГО
із 65-річчям!
Любов Георгіївну МАЛАНЮК
із 60-річчям!
Ганну Петрівну ГОФМАН
Наталію Григорівну ГРИГОР'ЄВУ
Богдана Івановича ДУДУРИЧА

Хай мудрість літ не стане тягарем,
Нехай душі не вигасне зірниця,
Хай повниться до краю день за днем
Добра і щастя золота криниця!

Рада ветеранів війни та праці Львівської дирекції залізничних перевезень вітає із ювілеєм ветеранів праці дирекції
із 90-річчям!
Марію Василівну МИКИТУ
із 80-річчям!
Орисю Василівну ІГНАТІВ
Стефанію Ігнатівну КУЛИК
Стефанію Михайлівну ПАВЛИШИН
Анну Яківну ПУНДОР
Валентину Артемівну СИКСІН
Теодора Микитовича КУЧАКА
із 70-річчям!
Лідію Михайлівну ПЛАТКО
Марію Михайлівну КОСИНСЬКУ
із 60-річчям!
Світлану Іванівну ГУЛІКОВУ
Марію Василівну КІЦЕРУ
Катерину Іванівну ШВЕД
Анну Іванівну ШВЕД
Надію Іванівну БОКАЛО
Віру Федорівну МОРОЗ

Любові Вам і злагоди в родині,
Не знати горя, смутку і біди,
Хай прибуває щедро Вам щоднини
Із сонця й вітру, із роси й води!

ЗАСНОВНИКИ:
управління Львівської залізниці та дорпрофсож
Реєстраційне свідоцтво
КВ № 1252.
Редактор
Ігор ПАРАЩАК
тел. 226-32-97
факс. 226-41-83
Заступник редактора
Андрій ВЕЗДЕНКО.....226-26-10

Відповідальний секретар
Галина КВАС.....226-25-67
Коректор
Андрій КОСЮРА.....226-32-03
Кореспонденти:
Ольга ПАДКОВСЬКА.....226-01-65
Олександр ГЕРШУНЕНКО.....226-37-83
Оксана ПОДОЛЬСЬКА.....226-39-34
Тетяна БАЛЛА.....226-59-27
Оксана ЛОЇК.....226-36-23
Лілія БАРАНИЧ.....226-37-80
Бухгалтер Тетяна АНДРУШКО....226-46-80

ЛЬВІВСЬКИЙ ЗАЛІЗНИЧНИК

Адреса редакції: 79000
м. Львів, вул. Гоголя, 1.
E-mail: lz@railway.lviv.ua
ГС ДТГО "Львівська залізниця"
Р/р 260000092670
Код ЄДРПОУ 20851444 МФО 325956
ЛФ АБ "Експрес-Банк"

Індекс газети 30223.
Виходить щоп'ятниці.
Тираж 38 666.
Замовлення 1130.
Зверстано у комп'ютерному центрі редакції газети "Львівський залізничник".
Комп'ютерна верстка
Тетяни ПЕСТОВОЇ ..... 226-38-15.
Склад редакційної колегії:
Ігор Паращак, Андрій Везденко, Галина Квас, Олександр Гершуненко, Андрій Косюра.

Точка зору авторів може не збігатися з позицією редакції.
Передрук текстових чи візуальних матеріалів газети можливий лише з письмового дозволу редакції. Редакція залишає за собою право скорочувати і редагувати надіслані матеріали. Рукописи та листи авторам не повертаються. Листування із читачами ведеться лише на сторінках газети. При цитуванні посилання на газету "Львівський залізничник" обов'язкове.
Газету віддруковано у "Видавничому Домі "Високий Замок".